

τηνός δένδρου τινός βίλλευσιν μποκάτω δογκένιν λάυπεις ὡς τὸ πῦρ, οὐδενὶ σύτε ἐκτιμᾶται κατ' ἀξίαν. Λαζαρίποσταζεῖς δύρδην ἥδυποτον ἀναπληρωσῦ τὸν οἰγεν. Εἰς τὴν νῆσον ταύτην εὑρίσκεται βουΐδην τοσούτῳ ὄρῳ. Εἰς ἄλλο βασίλειον τὸ Dasgraiam οἱ ἔνθρωποι δύστεχτον, ὥστε ἀδύνατον νὰ ἀναβῇ τις, ἀν δὲν ἴστησιν ἄγριοι καὶ εἰδωλολατρεῖ: φρενέουσι δὲ κρατῆ ἀλύσους; ἐκ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς ὑπωρείας ἀνίστους μπολαμβανομένους ἀρένωτους, μη ἀνεψιον νὰ τεῦ; βλέπωσιν ἀπονήσοντας, ἐπειτα οἱ συγγενεῖς συεργόμενοι ὡς εἰς πανδιστίκην κατατέρῳσιν ἀπόρροφῶντες μέχρι καὶ τοῦ μυριών ὅτεσσιν, διὰ νὰ μὴ γεννηθῶσιν ἐξ αὐτοῦ μητρίης (τούτης) ἀλλ' ὀμφοφραγόδην ὑμίσιως καὶ ἀλλαγὴθώπους, ἔσσους συλλαβώσι, ἀν δὲν δυνηθῶσιν οἱ πάτειν νὰ τεῦς λυτρώσωσι.

Τοῦ Landri, ἄλλο καὶ τεῦτο βασίλειον, κατοικεῖται ἄνεβαλολατρῶν φύσονται καὶ αὐτόις πολλὰ ἀρά τοῦ τὸ Βρασιλιανὸν ἔλον, τὸ ὅποιν σπείρουσι μητρεύουσιν οὐδενὶ ἐκ τοῦ σπόρου μετέρεραν καὶ ἀπειποῦ τὸν Μ. Πόλον εἰς Βενετίαν, δηνού καὶ τὸν πορθεῖν ἀλλὰ τὸ ψύχος τοῦ τόπου ἐμπόδισε τὴν περιπτώσιν. Ἐκεῖ ειδίσκοντα καὶ ἀνθρώποις (πιθηκοῖς) τοῖς οὐράνιοι μεγαλητέραν τῆς παλιάμης, διαιτῶν· εἰς τὰ δρῦ.

Τὸ πέμπτον βασίλειον λέγεται Φαγισούρ' αὐτόδι τοῦτο εἴ δέξιτη καφουρά, καὶ εἰδός τι οἶνου αὐτίτου τοῦτο θεῖεται ὁ ἄριστης δράκος καὶ ἀμυλος ἐκ τίνος δργκώδους καὶ τοῦτο δένδρου (1), διὰ αὐτοῦ δὲ σκευάζονται ἑδεντήδητα, καθὼς καὶ ἡμεῖς αὐτοῖς (λέγει ὁ Μάρτιος) ἐπληροφορήθημεν πολλάκις φραγόντες. Μετὰ τῶν ἀλλων βασιλείων τῶν κατὰ τὴν ἀντίτης νήσου πλευρὴν κειμένων, οὐδὲν σκοπεύει νὰ διεργάτηται ἐπειδὴ δὲν ὑπῆγε.

Μῆρις θερόπειν θαλασσοποροῦντες εὐρίσκομεν ὡς 150 ἀλλήλων νήσους τὴν Νεκούερεάν· οἱ κάτοικοι αὐτῶν δὲ ἄγριοι, γυμνοὶ δηλ. ἀνδρες καὶ γυναικεῖον ἀπαντάντα αὐτῶν τὰ δάση γέμουσι πολλάκις καὶ ἔξαιρέτω δένδρων.

Μῆρις μεγάλη νῆσος λέγεται Ἀγγαρά· οἱ κάτοικοι τοῦτο λατρεύουσι τὰ εἰδώλα, ἔχουσι δὲ κεφαλήν καὶ τοὺς καὶ δύματα ὡς τῶν κυνῶν (κυνοκέφαλοι). ἀντὶ τοῦ σκληροῦ καὶ ωμοφράγοι. Πλήθουσι καὶ αὐτόθι μημάτα.

Μῆρις δυσμάς δὲ καὶ νότον ὡς χίλια μίλλια εὐρίστητον δέ τοις τὴν Νεκροβάνην, ἡ εὐφορωτάτη καὶ μεγίστης νήσων· ἔχει περίμετρον 2400 μίλλια, ἀλλοτε τοῦτο μεγαλητέρα, καθὼς βεβιούσιν οἱ ναυτικοὶ τῶν θαλασσῶν. Οἱ βασιλεὺς τῆς νήσου ταύτης λέγεται Σένδεμαιν. Οἱ ἔγχωροι διαιτῶνται ἀνεψιοῖς καὶ περιφέρονται γυμνοὶ, ἐκτὸς μόνον κατά ποργάστριον. Αὐτόθι εὐρίσκονται οἱ στιλπνότατοι τούτοις (βουβίναις) καὶ σάπειροι καὶ ἀμέθυστοι καὶ καὶ πλήθος ἀλλων ποικίλων τιμαλφῶν λίθων, καὶ δὲν ἔχει μηδὲν τῆς χώρας ταύτης ἔχει τὸν πολέμον καὶ λαμπρότατον ἀνθρακα τοῦ κόσμου, διότι

Αἱ γεωτεραι περιηγήσεις ἐβιβαίωσαν καὶ καθὼς καὶ τὰ λοιπά πάντα. Ἔννοεῖ δὲ ἐργάστην θέλωσι νὰ φάγωσι χρέας προβάτου π. χ. ἡ πειστὸς σαγοῦ καὶ ταπιόκα τῷ φαρμακοποιῷ, γοῦ καὶ καθεξῆς λαμβάνουσι τὰ ζῶα ταῦτα ἐσφαγ-

κεμαρένας. Ἐπὶ τοῦ δρους τούτου δοξάζουσιν οἱ Σχραχνοὶ ὅτι εὑρίσκεται δ τάφος τοῦ Ἀδάμ, οἱ δὲ εἰδωλολάτραι δ τοῦ Σάργαμον Βόρκαυ. Οἱ Μάρκος Πόλος δηγεῖται διεξοδικῶς ἐνταῦθα τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀγίου τούτου Ἰνδοῦ, προστιθεὶς ὅτι οἱ εἰδωλολάτραι καὶ τῶν περικειμένων τόπων προσέρχονται εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ, καθὼς οἱ χριστιανοὶ ἡμεῖς ὑπάγομεν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου Ἰακώβου.

Ἐπήκοντα μίλλια πρὸς δυσμάς τῆς Ταπροβάνης κείται ἡ μεγάλη ἐπαρχία Maabar (Μαλαζάρ) λεγούμενη καὶ μεγίστη Ἰνδία, χερσόνησος πάμφορος καὶ πλουσιωτάτη. Βασιλεύουσι δὲ αὐτόθι πέτε ἀδελφοί· ἔνδι, δὲ εἰς λέγεται Senderbandi Davar. Εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ παρά τινα νῆσον Battallar καλουμένην ἀγρέωνται οἱ μεγίστοι καὶ στιλπνότατοι μαργαρίται. Οἱ ἔμποροι ἐκμισθοῦσι τεῦς ἐπιτηδείους κολυμβητὰς διὰ νὴ βυθισθῶσι μέχρι τεσσάρων καὶ ὑδεκα βημάτων ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, διότις ἀποσπῶσι τὰ μαργαριτοφόρα στρεφα (στρεβίχια) διότι οἱ μαργαρίται ἐμφωλεύουσιν εἰς τὰς σάρκας τοῦ ζώου τούτου. Ἐκτὸς τῆς εἰρημένης δικάνης οἱ ἔμποροι ἀγοράζουσι καὶ τοὺς μάγους διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὰ θαλάσσια θηρία ἀπὸ τοῦ νὴ βλάψωσι τοὺς ἀγρευτάς· ἀλλ' οἱ μάγοι συμφωνοῦσι μόνον περὶ τῆς ήμέρας διότι τὴν νύκτα διακόπτουσι τὰς ἐπωδίας των. Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης μένουσι γυμνοὶ περιτυλισσόμενοι μόνον τα αἰδοῖα διὰ σαγίνου περιζώματος. Οἱ βασιλεὺς φέρει δρόμον λιθοκόλλητον, δηλ. συγκείμενον ἐξ ἀνθράκων, σαπειέρων, σμαράργων καὶ ἀλλων τοιούτων προσέτι δὲ καὶ θώμιγγα μεταξωτὴν ἐνδὲ βήματος μήκους κρατοῦσαν ἐκατὸν τέσσαρας διγκωδεστάτους καὶ στιλπνότατους μαργαρίτας καὶ ἀνθρακας. Οφείλει δὲ καθ' ἐκάστην πρωΐκην καὶ ἐπέρας νὰ προσεύχηται εἰς τὰ εἰδώλα, διότι τούτο ἀπαίτεται ἡ ἐπιχωριάζουσα θρησκεία. Ἐκτὸς τούτων ὁ ἔγεμόν οὗτος περικομεῖται καὶ διὰ τριῶν βραχιονίων ἐκ μαργαριτῶν καὶ πολυτίμων λίθων βαρυτάτων, εἰς δὲ τὰ σκέλη καὶ τὰς κνήμας ἔχει φέλλια χρυσᾶ ἐκ τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ἐν συντόμῳ δὲ βασιλεὺς οὗτος φέρει τόσα κειμήλια, ὥστε ἡ ἀξία των ἀναλογεῖ πρὸς τὸν πλοῦτον διλοχήρου πόλεως· τρέφει δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ πεντακοσίας γυναικας.

Οἱ καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ θυσιασθῶσιν ἀφ' ἑσυτῶν εἰς τοὺς ἐφεστίους, ἢ πολιόρχους θεούς. Βπικρατεῖ δὲ καὶ ἄλλο ἔθιμον ἀφ' οὗ τις ἀποθάνῃ, ἡ σύζυγος του βίπτεται εἰς τὴν πυρὰν, σπουδαίας καθηγητας καὶ τιμῶνται πολὺ οἱ γυναικες αἱ προθυμούμεναι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ καθηκόν τοῦτο. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἔγχωρίων λατρεύουσι καὶ τοὺς βόας αὐτοὺς, ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ νὰ φάγῃ τὰς σάρκας των. Βασιλεὺς δὲ καὶ ἀξιωματικοὶ πάντες καθηγηται κατὰ γῆς, οὔτε ζῶν τι σφάζουσιν, ἀλλ' εἰς τὸ σαγοῦ καὶ ταπιόκα τῷ φαρμακοποιῷ, γοῦ καὶ καθεξῆς λαμβάνουσι τὰ ζῶα ταῦτα ἐσφαγ-